

De tijden van de heidenen en de komst van de Heer

door: H. Rossier

Onder de gedachten die men hoort in kringen waar men nu de aanstaande komst van de Heer verkondigen, is één namelijk deze: “De crisis, die wij beleven wijst het einde aan van de tijden van de heidenen” of ook: “De tijden van de heidenen kunnen als geëindigd beschouwd worden.”

Om deze gedachten te bewijzen wijst men op de gebeurtenissen die in Palestina plaatsgevonden hebben. Sommigen denken, dat de bevrijding van Jeruzalem door het Engelse leger van het Turkse juk een aanwijzing is, dat de tijden van de heidenen geëindigd zijn, voor wat het oude volk van de Heer betreft. Deze gedachte is niet naar de Schrift.

De veronderstelling, dat de duurzame bevrijding van Jeruzalem en dat Jeruzalem niet meer in Turkse handen zal vallen, wil nog niet zeggen, dat de tijden van de heidenen voorbij zijn. Engeland en de volken uit het Oosten behoren net zo goed tot de volken als het Turkse rijk. Het behoort er nog meer toe, want het maakte vroeger deel uit en zal weer deel uit maken in de profetische toekomst van het Romeinse Rijk, dat de Joodse natie vertreden heeft. Engeland is een verdraagzaam en liberaal land. Haar bestuursbeginselen zijn niet de brutale kracht en gewetenloze onderdrukking. Het treed de rechten van de mens niet met voeten, zoals men dat zegt, maar het is niet geroepen de een einde te maken aan de tijden van de volken. Dat zal een andere macht doen. Dat zal de Heer zelf doen bij Zijn verschijning om Zijn koninkrijk te vestigen.

Het enige gevolg van de tussenkomst van Engeland, als instrument van de goddelijke voorzienigheid, zal zijn het joodse volk in ongelof naar haar eigen land terug te brengen. Deze natie die zo lang verstrooid en vertreden was (Jes. 18:2). Haar invoering in haar land zou nabij kunnen zijn, maar dat zal tot gevolg hebben, dat dit volk na weinig jaren zal geplaatst worden onder de heerschappij van de Antichrist. De regering van deze valse Joodse Messias zal tot gevolg hebben, dat het ondragelijke juk van de Romeinse Beest zal worden verergerd, dat op Jeruzalem en Palestina zal drukken.

Laten we dat eens van dichterbij bekijken:

De tekst, die aangehaald wordt om te bewijzen, dat de tijden van de volken voleindigd zijn, is: “*Jeruzalem*

zal door de volken worden vertrapt, totdat de tijden van de volken zijn vervuld.”¹

In Lukas 21 verschilt de profetie van de Heer met die van Mattheüs 24.² Terwijl Mattheüs spreekt over wat Israël zal overkomen in de laatste dagen, doelt Lukas 21 in vers 12-24 op een naderend oordeel, dat Israël zal treffen als gevolg van het verwerpen van Christus. Aan de ene kant moesten de discipelen, die zich in Jeruzalem zouden bevinden, zich terugtrekken, als ze deze stad door legers zouden zien omringd. Daardoor zouden ze weten, dat haar verwoesting nabij was. Aan de andere kant, moesten die in Judea waren, vluchten naar de bergen. De geschiedenis vertelt ons, dat dit bevel van de Heer stipt werd opgevolgd door Zijn discipelen op het ogenblik dat de Romeinse legers Jeruzalem belegerden in het jaar 70.³

Wat de ongelovigen joden aangaat, die schuldig waren aan de dood van de Messias, die vielen tijdens de belegering. Zij vielen “*door het scherp van het zwaard*” en werden “*als gevangenen weggevoerd onder alle volken.*” De Heer voegt er deze zin aan toe: “*Jeruzalem zal door de volken worden vertrapt, totdat de tijden van de volken zijn vervuld.*”

De volken waarover in Lukas 21:24 gesproken wordt zijn in de eerste plaats, die, die het Romeinse Rijk vormen. Volgens Daniël 7 draagt dit rijk het karakter van opeten, vertreden en verbrijzelen (23).

¹ Men heeft deze tekst in verband gebracht met Rom.11:25 “*dat er voor een deel over Israël verharding is gekomen, totdat de volheid van de volken is ingegaan;*” Deze tekst heeft geen enkel verband met Lukas 21:24. Deze tekst toont aan, dat door ontrouw van Israël, de volken, de wilde olijfboom, geënt zijn op de goede olijfboom, op de boom van beloften en dat de tijdelijke verharding over Israël zal ophouden, als de beloofde zegeningen, zegeningen waarvan Israël beroofd is door ongelof. Maar als deze volheid zal ingegaan zijn en niet uitgegaan, zal de relatie van de Heer met Zijn oude volk weer hersteld worden en dan zal heel Israël zalig worden, volgens Jesaja.

² Zie ‘Les temps de la fin’ door H.R. pagina 14-15

³ Mattheüs 24 toont ons, dat een gelijke geschiedenis zal plaats vinden voor het joodse overblijfsel in Judea, in de laatste dagen, als een gruwel der verwoesting (die verwoesting veroorzaakt) in het heiligdom zal geplaatst worden.

De verzen 25 tot en met 27 van Lukas 21 tonen wanneer de tijden van de volken geëindigd zullen zijn. *“En er zullen tekenen zijn aan zon, maan en sterren, en op de aarde benauwdheid onder de volken, in radeloosheid door het bruisen van zee en watergolven, terwijl mensen het besterven van bangheid en verwachting van de dingen die over het aardrijk komen; want de krachten van de hemelen zullen wankelen. En dan zullen zij de Zoon des mensen zien komen in een wolk, met kracht en grote heerlijkheid.”* Dat zal het einde zijn. Zonder een leerzame vergelijking te maken, zullen we in enkele woorden samenvatten wat Lukas 21 ons leert.

1)

De Heer zegt tegen Zijn discipelen, dat als ze horen spreken over valse Christussen, van oorlogen en van beroeringen, dat, dat nog niet het einde is. Want: *“Volk zal opstaan tegen volk en koninkrijk tegen koninkrijk. En grote aardbevingen en in verschillende plaatsen hongersnoden en pest zullen er zijn, en er zullen vreselijke dingen en grote tekenen van de hemel zijn”* (10-11). Dat komt overeen met de gebeurtenissen, die wij heden horen.

2)

Maar vóór alles (12-24) zullen gebeurtenissen plaats hebben, die op de verwerping van Christus gevolgd zijn:

- Vervolging van de getrouwen;
- Jeruzalem omringt door legers;
- Haar nabije verwoesting (die nog duurt);
- De vlucht van de discipelen van Christus buiten Jeruzalem en Judea (die letterlijk plaats vond, toen Titus Jeruzalem belegerde);⁴
- Er zal grote nood zijn in het land en toorn over dit volk.
- En zij zullen vallen door het scherp van het zwaard en als gevangenen worden weggevoerd onder alle volken; en;
- Jeruzalem zal door de volken worden vertrappt, totdat de tijden van de volken zijn vervuld.

De tijden van de volken hebben voor een deel hun historische vervulling gehad bij de verwoesting en achtereenvolgens door de verschillende volken, die over Israël geheerst hebben. Maar hun werkelijke en uiteindelijk vervulling, zoals overigens van alle profetie is nog toekomst. Als de tijden van de volken volbracht zijn, is hun oordeel, hun uiteindelijke complete vernietiging. Angst en vrees zullen zich van hen meester maken bij de komst van de Zoon des Mensen.

⁴ Lijkend op de vlucht van de discipelen van toen, zal die van het overblijfsel van Judea plaats hebben in de laatste dagen (Mat. 24:5-20)

Al zullen de volken nog zo woeden (Ps. 2), de tijd van Gods toorn zal gekomen zijn (Op. 11:17) en Lukas 21 vers 25-27 zal werkelijkheid worden. Dan zal het uiteindelijk bijeenverzamen van alle stammen van Israël plaats vinden door de Heer zelf en Hij zal openlijk Zijn relatie met Zijn oude volk herstellen (zie Mat. 24:31 en alle profeten).

3)

Als de tijden van de heidenen volbracht zijn, zal Jeruzalem nooit meer vertreden worden. Want die zelfde volken, die Jeruzalem hebben vertreden, zullen tenslotte vernietigd of onderworpen worden aan de ijzeren scepter van de Messias. De vernietiging van hun legers zal uiteindelijk Jeruzalem bevrijd hebben van hun juk, dat zeker zwaarder zal zijn dan dat van Turkije.

4)

Als die dingen zullen beginnen te gebeuren, zullen de uitverkorenen het hoofd kunnen opheffen, want hun verlossing is nabij (28). Voor de christenen van onze dagen zijn de beroeringen van heden (10-11). De voorlopers van het “uur van verzoeking,” waarvoor de Gemeente bewaard zal worden (Op. 3:10). Ze zijn de voorbode van haar aanstaande bevrijding door de komst van de Heer. Voor de getrouwen van het Joodse overblijfsel van het einde, die deze dingen zien gebeuren (Hij zegt niet meer: beginnen te gebeuren) zullen zij het een teken zijn, dat het Koninkrijk van God, nabij is. Want dit Koninkrijk zal ingewijd worden door de Verschijsing van de Heer.

5)

Dan zal men de Zoon des Mensen zien komen op een wolk met kracht en grote heerlijkheid.

Alle gebeurtenissen onder punt 1 zijn huidige gebeurtenissen. Die van onder punt 2 behoren tot de geschiedenis. Die van punt 3, 4 en 5 zijn toekomstige gebeurtenissen. Zacharia 12 overtuigd ons, dat komst van de Zoon des Mensen ten oordeel een einde zal maken aan de tijden van de volken en Jeruzalem zal bevrijden van haar juk. In de laatste dagen zal Jeruzalem een drinkschaal der zwijmeling zal zijn voor alle volken rondom (Zach. 12:2). *“En al de volken der aarde zullen zich tegen haar verzamelen”* (3). Zacharia 14 zegt dat Jeruzalem zal worden ingenomen en dat de helft van de stad in ballingschap zal gaan (2). De bezetting van Jeruzalem door het Engelse leger is niet de vervulling van de tijd van de volken.

In Zacharia gaat het over de laatste dag. Dat wil zeggen de gebeurtenissen die de Verschijning van de Heer onmiddellijk zullen voorafgaan. Hier lezen wij, dat alle volken, niet alleen één van hen, zullen deelnemen aan de verdrukking van Jeruzalem. Het Romeinse Beest, verenigd met de Antichrist, zal het verdrukken, vooral in haar getrouwen, het gelovig overblijfsel van het einde. Het Assyrische bondgenootschap voorgesteld door God zal het belegeren (Ez. 38,39) maar alleen voor bepaalde tijd.

Openbaring 11 geeft een kostbare aanwijzing over de tijd, dat Jeruzalem door de volken zal worden vertrappt. Het Boekje uit Openbaringen 10 en 11 bevat de gebeurtenissen, die al geopenbaard zijn in de oude profetie. Profetie betreffende, Jeruzalem, het overblijfsel van Judea en hun relatie met het Beest en de valse profeet.

Deze gebeurtenissen vinden plaats in de laatste halve jaarweek van Daniël (vers 2 en 3). Dat wil zeggen voor de Verschijning van Christus om Zijn koninkrijk in macht te vestigen. De profeet wordt gevraagd om Jeruzalem “*de tempel van God en het altaar en hen die daarin aanbidden*” te meten. In figuurlijke taal behoudt hij die plek, als aan God toebehorend. Hij plaats onder Zijn bescherming een groep aanbidders, verborgen in de plaats van eredienst, bij het (reuk)altaar en bestemd hun om Zijn getuigen te zijn. Maar de belijdenis van het jodendom, “*de voorhof die buiten de tempel is*” wordt verworpen en niet gemeten. De reden daarvan wordt erbij gegeven: “*want hij is aan de naties gegeven, en zij zullen de heilige stad vertreden tweeënveertig maanden lang.*” Het zal dus nog zo zijn helemaal aan het eind van de geschiedenis van het joodse volk, voor de vestiging van het koninkrijk, die ons aangekondigd wordt in Lukas 21:24, waar Jeruzalem nog vertreden wordt door de volken.

De conclusie is, dat de tijden van de volken pas helemaal aan het eind beëindigd zijn, als de volken Jeruzalem 42 maanden vertreden zullen hebben. Tussen de voleinding van de tijden van de volken en het heden staan alle gebeurtenissen van de nog niet vervulde profetie, die de aanstaande komst van de Heer zullen volgen. De tussenkomst van Engeland de bevrijding van Jeruzalem kan de nationale opstanding van het Joodse volk tot gevolg hebben, maar dit volk zal zijn nationaliteit alleen terugkrijgen om het na een korte of langere periode over te leveren in de handen van de Antichrist. Voor dat ze deze valse Messias aannemen, die “in zijn eigen naam zal komen,” zal Juda zijn tempel herbouwd hebben, zijn godsdienst herstelt en zich beschouwen als in veiligheid. Maar het optreden van “de mens der zonde” zal voor Juda en Jeruzalem een verschrikkelijker slavernij zijn dan alle, die daaraan zijn voorafgegaan. Uiterlijk zal het volk een materiele welvaart genieten, groter dan het ooit gekend heeft, maar God zal er van uitgesloten zijn. Na een zekere tijd zullen de uiterlijke kenmerken van de joodse godsdienst afgeschaft worden onder druk van het Romeinse Rijk (Dan.9:27). Het ongelovige volk zal onweerstaanbaar meegesleept worden naar de afval en de afgoderij.

Hoewel het er zo goed uitziet en juist lijkt en het uiteindelijk de raadsbesluiten van het bestuur van God volbrengt, staat de Heer buiten dit nationale herstel. Jesaja 18 beschrijft de terugkeer van de Joden naar hun land onder de bescherming van zeemachten: “*Want alzo heeft de HEERE tot mij gezegd: Ik zal stil zijn, en zien in Mijn woning, als de glinsterende hitte op den regen, als een wolk des dauws in de hitte des oogstes;*

Want voor den oogst, als de botte volkomen is, en de onrijpe druif rijp wordt [na] den bloesem, zo zal Hij de ranken met snoeimessen afsnijden, en de takken wegdoen [en] afkappen. Zij zullen te zamen gelaten worden den roofvogelen der bergen, en den dieren der aarde; en de roofvogelen zullen op hen overzomerer, en alle dieren der aarde zullen daarop overwinteren” (Jes. 18:4-6 zie ook Jes. 42:14). God bewaart het stilzwijgen en alles schijnt te lukken voor de bozen tot aan de uiteindelijke ontknoping. Gedurende die tijd roept het vervolgte overblijfsel uit: “*HEERE! hoe lang zult Gij toezien?*” (Ps. 35:17).

Ezechiël 38 onderwijst ons ook over de uiterlijke voorspoed van het joodse volk, als een laatste vijand, de Assyrier, onder de naam van Gog aan het einde der tijden het land Israël inneemt. “*Na vele dagen zult gij bezocht worden; in het laatste der jaren zult gij komen in het land, dat wedergebracht is van het zwaard, dat vergaderd is uit vele volken, op de bergen Israels, die steeds tot verwoesting geweest zijn; als hetzelfde [land] uit de volken zal uitgevoerd zijn, en zij allemaal zeker zullen wonen*” (8). Zij wonen in gerustheid, maar Gog zegt: “*Ik zal optrekken naar [dat] dorland, ik zal komen tot degenen, die in rust zijn, die zeker wonen, die altemaal wonen zonder muur, en grendel noch deuren hebben. Om buit te buiten, en om roof te roven; om uw hand te wenden tegen de woeste plaatsen, die [nu] bewoond zijn, en tegen een volk, dat uit de heidenen verzameld is, dat vee en have verkregen heeft, wonende in het midden des lands*” (11-12). Een andere vijand uit de volken komt op aan het einde tegen dit volk. Jesaja, Ezechiël, Joël, Zacharia, allen onderwijzen ons in dit opzicht. Als deze laatste vijand zal vernietigd zijn, dan zal het uiteindelijk slot zijn gekomen aan de tijden van de volken.

In die verschrikkelijke dagen van het einde zullen alle volken opgezweept worden tegen Jeruzalem. Iedereen wil er zijn prooi van maken. Het land van belofte zal de arena van hun strijd worden, waarbij Jeruzalem het middelpunt zal zijn van hun aanvallen. Eigenlijk heeft deze grote strijd, aangestoken en geleid door Satan, tot doel zich te verzetten tegen de vestiging van de regering van Christus. Maar op dat ogenblik zal Hij van de hemel verschijnen aan het hoofd van al Zijn legerscharen. Hij zal zich vertonen op de olijfberg voor de ogen van Zijn getuigen, die in Jeruzalem gebleven zijn. Hij zal de Antichrist vernietigen en het Romeinse Beest met zijn legers en Gog vernietigen op de bergen van Israël. Dan pas zal de troon van God definitief gevestigd worden in de heilige stad onder heerlijke regering van de Messias.

De tijden van de volken zijn begonnen toen, na de ontrouw van Israël, de macht werd toevertrouwd aan de volken in de persoon van Nebukadnezar en Jeruzalem onder de macht kwam van deze heerser. Deze tijden zullen duren tot de uiteindelijke verwoesting van het laatste rijk van de volken, voorgesteld door het opgestane Romeinse Beest (Op.13:3). Deze verwoesting zal pas plaats vinden, als de steen, zonder handen afgehouden, het beeld zal verbrijzeld hebben

en een grote berg zal zijn geworden, die de hele aarde zal vervullen (Dan.2:34). Jeruzalem zal pas op dat ogenblik bevrijd worden van het juk van de volken. Wij zouden niet zo uitgebreid op dit onderwerp zijn ingegaan, als de gedachte, dat de voleinding van de tijd van de volken aangebroken is, niet een gevaarlijke dwaling is voor mensen, die heden aangetrokken worden door de hoop op de spoedige Komst van de Heer. Men predikt openlijk, dat er geen gebeurtenis deze Komst moet voorafgaan en men begint met die te laten afhangen van de beëindiging van de tijden van de volken. Dat is een grote verwarring brengen in de christelijke hoop. Het is bovendien het grote onderscheid uitwissen tussen de Komst van de Heer en Zijn Verschijning.

De tijden van de volken zullen pas eindigen, als de troon van God opnieuw gevestigd zal zijn in Jeruzalem. Daarvoor moet het afvallige Israël geoordeeld worden en de onderdrukkende macht vernietigd zal zijn, waaronder het volk van God, het gelovig overblijfsel, zucht en zal zuchten. Dan zal heel Israël behouden worden en alle volken zullen zich of vrijwillig onderwerpen aan de scepter van de vrede van de Koning der ere of gedwongen worden zich te buigen onder de ijzeren scepter van Zijn gerechtigheid.

Wij hebben de nadruk gelegd op het feit, dat de Komst van de Heer geheel onafhankelijk is van de profetische gebeurtenissen van het einde. Het behoort er helemaal niet toe, omdat zij het laatste woord en de bekroning is van de genadetijd. De genadetijd omvat de vorming van de Gemeente tot aan haar opneming door de Heer bij Zijn Komst. Dat sommige gebeurtenissen voorbereid worden door Zionisten en begunstigd worden door meer dan één volk, plaats kunnen hebben voor de komst van de Heer, kunnen we niet ontkennen. Ze zouden ook kunnen voorbereiden, wat onmiddellijk volgt op de opneming van de heiligen. Wij hebben in Jesaja 18 gezien dat de terugkeer van de Joden naar hun land niet direct de Heer aangaat, als wij ons zo mogen uitdrukken. Hij wacht rustig zonder enig teken van afkeuring en lijkt zelfs deze beweging te begunstigen. De oordelen over dit volk, als zij zullen neerkomen zullen alleen maar verschrikkelijker zijn.

Waar de Heer op toeziet en waar Hij belang in stelt, is de vorming van een getrouw en vervolgd Joods overblijfsel, te midden van de toekomstige beroeringen, die de aarde op haar grondvesten zal laten schudden. Hij zal de ogen op deze "zachtmoedigen" slaan. Hij zal ze bewaren, aanmoedigen en redden uit hun nood. Hun aantal zal toenemen, opdat Hij bij Zijn Verschijning op de dag van Zijn macht een volk zal vinden, dat gewillig is. De dauw Zijner jonge mannen uit de schoot van de dageraad. Net zoals Hij nu doet temidden van een belijdenis zonder leven, een volk van getuigen vormen, dat Zijn Komst verwacht.

Oorsprong: [Le Messenger Evangélique 1918-241](#)

Titel: [Temps des Gentils, venue du Seigneur](#)